

Publicerad 2005-10-28 23:47 av SofiaN

jag är din att rädda

Och jag sprang, sprang mot oändligheten

Så jag brukade drömma

så som barn gör

om rosa ballonger

och fluffiga moln

Små prinsessor i skogen

blev aldrig smutsiga

Vi byggde kojor

utan spik

gav ut en tidning

utan innehåll

Målade upp bilder

om framtiden

i röda rum

I en barndom

utan olyckor

så oskuldsfull

och vacker

Blå ögon

och blont hår

i madicken tofs

Så sprang jag hem

hela backen ner
och jag sprang
sprang
mot drömmarna

I träsket
fastnade jag
och föll

Någonstans
där
ligger jag fortfarande kvar

Drömmer om rosa moln
och riddare med svärd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SofiaN med Poeter.se id #3503 innehar upphovsrätten